

ŠTEVILKA 2
DECEMBER 2022
ISSN 2820-5200

GLASILO 670. LOGISTIČNEGA POLKA

Kaj me v življenju žene?

Vsakega človeka nekaj žene. Katera sila v življenju žene vas? Morda je to kakšna težava, pritisk ali rok, ki se ga je treba držati. Verjetno obstaja na stotine okoliščin, vrednot ali čustev, ki nas različno ženejo.

Veliko ljudi žene krivda. Vse življenje bežijo pred nečim, kar obžalujejo, in skrivajo svojo sramoto. Pri njih preteklost nadzoruje njihovo prihodnost.

Obstaja tudi veliko takih, ki jih ženeta zamera in jeza. Nikoli ne pozabijo in ne prebolijo žalitev. Namesto da bi se z odpuščanjem znebili bolečine, jo v mislih kar naprej podoživljajo in tako najbolj škodujejo sebi.

Spet tretje žene strah. Strah je ječa, v katero se zapremo sami in ki lahko prepreči, da bi postali to, za kar nas je Bog ustvaril.

Mnoge ljudi žene materializem. Želja po kopičenju postaja glavni življenjski cilj. Težnja po vedno večjem imetju temelji na zmotnem prepričanju, da bomo srečnejši, pomembnejši in varnejši, če bomo imeli več. Vendar je vse troje zmotno.

Obstajajo tudi taki, ki jih žene potreba po priznanju. Dovoljujejo, da jim življenje krojijo pričakovanja staršev, življenjskih sopotnikov, prijateljev, sodelavcev. Ne poznamo vseh receptov za uspeh, toda prizadevanje, da bi ugodili vsem, je prav gotovo recept za neuspeh.

Naj še enkrat ponovimo vprašanje. Kaj me v življenju žene? Naj bo to vprašanje povod za letošnje voščilo.

Najpomembnejše stvari v življenju sploh niso stvari. Božič, ko se spominjamo rojstva Jezusa Kristusa, naj bo čas, ko v nas zasije luč in razsvetli naše življenje, da bomo spoznali tako lastno vrednost kot vrednost drugega. Ljubezen naj bo naše gorivo, ki nas žene vsak dan, po vseh poteh, pa naj bo to na drugi konec sveta ali samo do najbližjega soseda.

Lastno vrednost lahko dosežemo le v odnosu. V odnosu se kaže naša kakovost. Zato naj bo božič še posebno čas, ko vse tiste trenutke, ki so v nas in v naših odnosih prinesli temo, razsvetli luč, ki ji rečemo LJUBEZEN. Jezus se je rodil, da bi nam pokazal pot. »Jaz sem pot, resnica in življenje.«

Blagoslovljene božične praznike in naj vas v letu 2023 žene tista prava ljubezen, ki edina prinaša mir in veselje.

Vaš »padre« Klemen

Nagovor poveljnika 670. logističnega polka

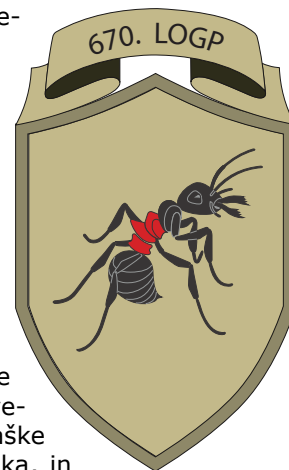
Podpolkovnik Andrej Skodič

Spoštovane sodelavke in spoštovani sodelavci 670. logističnega polka,

naporno, izzivov polno, vendar uspešno leto 2022 se počasi končuje. Nabrali smo si nova znanja, izkušnje, pridobili v naše vrste nove sodelavce in kot enota uspešno opravljamo svoje poslanstvo.

Tudi v letu 2022 se je ponovno potrdilo, da smo enota z odličnimi pripadniki, ki ponosno, strokovno in zagnano opravljajo svoje naloge. V polku imamo častnike, ki prevzemajo odgovornost sprejemanja odločitev in sledijo nameri poveljnika ter poslanstvu polka, imamo izkušene podčastnike, ki prek podporne podčastniške linije podpirajo odločitve častnikov in so njihovi svetovalci, imamo odlične vojake z veliko strokovnega znanja, izkušenj in zagnanosti, imamo vojaške uslužbenke, ki z znanjem iz stroke podpirajo delovanje polka, in naše civilne osebe, ki s svojim delom v enoti vojašnice podpirajo delovanje vojašnice in polka. Taki odlični pripadniki sestavljajo odlični 670. LOGP. Zato se želim še posebej zahvaliti prav vsakemu pripadniku polka za njegov prispevek in delo

v letu 2022 ter sem resnično ponosen na vse vas, pripadnike 670. LOGP.

Tudi v letu 2022 smo bili prisotni praktično povsod – v Republiki Sloveniji in tujini, kjer deluje Slovenska vojska. Prevažali smo opremo in moštva ob rotacijah kontingentov v tujini, skladiščili in prevažali različna materialna sredstva, varovali južno državno mejo in objekte SV ter popolnjevali z vodo ter gorivom, izvedli smo usposabljanje za VED častnik in podčastnik prometa, kategorij C in CE, licence za vožnjo vojaških vozil, VED vojak oskrbnik in voznik ter dosegali končne operativne zmogljivosti za nekatere naše enote. Ker logistika vedno prva pride in zadnja gre, smo bili od prvega dne dejavni tudi na mednarodni vojaški vaji PRESKOK. Prav tako pa smo bili praktično od prvega dne dejavni pri gašenju požara na Krasu in prevozu vode za Rižanski vodovod Koper. Ne smem pozabiti niti na naše pripadnike EVOJ VVR, ki so s svojim delom v vojašnici zagotavljali njeno delovanje na vseh področjih realne logistične podpore.

Spremembe v življenju so tudi skozi našo celotno karierno pot v Slovenski vojski že kar stalnica, tako za posameznike kakor enote. Verjamem, da postanemo z njimi še boljši in izkušenejši. Kot je zapisal nekdo: »Ladja je najvarnejša v pristanišču, ne na morju, vendar ni narejena za pristanišče«, taka je tudi enota 670. LOGP, ki »ni narejena za mirovanje«. Tudi v letu 2023 se bomo premikali, nakladali, razkladali, postavljali tabore, varovali in stražili, dežurali, oskrbovali, kuhali, usposabljali ..., ker taki pač smo in to je naše poslanstvo. V tem nam v Slovenski vojski ni enakih.

Pozabiti ne smem niti novih sodelavcev, ki so okrepili naše vrste v letošnjem letu, in pripadnikov pogodbene rezervne sestave (PRS). Glede na veliko zanimanje za zaposlitev v naši enoti ter dejstvu, da je samo en pripadnik prekinil delovno razmerje, menim, da tudi to potrjuje odličnost polka. Še posebej me veseli, da številno stanje polka stalne sestave in PRS nenehno raste.

Nekateri naši pripadniki so ali še bodo v letu 2022 končali svojo poklicno pot v Slovenski vojski in se upokojili. Vam se moram še posebej zahvaliti za delo in trud v vseh enotah Slovenske vojske in 670. LOGP, vedno ste vabljeni v našo vojašnico in polk.

V novem letu 2023 želim vam in vašim bližnjim veliko sreče in zdravja ter osebnih zmag.

SREČNO, 670. LOGP, v 2023.

KAZALO

- 5** VINCENC REPNIK
- 6** VOJAŠNICA VINCENCA REPNIKA
SLOVENSKA BISTRICA
- 8** PREDSTAVITEV VOJAŠNICE
- 10** KOVINSKA GALERIJA 670. LOGP
IN NJENA PREPOZNAVANOST
- 12** VAJA PRESKOK 2022
- 15** POŽARI NA KRASU IN PREVOZ
VODE
- 20** PRIDOBIVANJE NOVEGA KADRA
- 21** PRIPADNIKI 670. LOGISTIČNEGA
POLKA SE PREDSTAVIJO
- 24** ENOTA ZA USPOŠABLJANJE
VOZNIKOV VOJAŠKIH VOZIL
- 26** PRIPADNIK 670. LOGISTIČNEGA
POLKA V MOM
- 27** PRIPADNIKI POGODBENE
REZERVE V SLUŽBI 670.
LOGISTIČNEGA POLKA
- 28** DAN ODPRTIH VRAT VOJAŠNICE
VINCENCA REPNIKA

Vojaški logist
je interno glasilo
670. logističnega polka

Številka 2
December 2022

ODGOVORNI UREDNIK:
ppk. Andrej Skodič

UREDNIK:
všvod. Ines Marinšek

NASLOV UREDNIŠTVA:
*Vojašnica Vincenca Repnika
Ljubljanska 22
2310 Slovenska Bistrica
Telefon: 02 805 32 00
Faks: 02 805 51 06*

OBLIKOVANJE IN PRELOM:
Jurko Starc

LEKTORIRANJE:
Nika Blagne Štimac in Urška Prelog

FOTOGRAFIJE:
Arhiv 670. logističnega polka

ISSN (tiskana izdaja): 2820-5189
ISSN (spletna izdaja): 2820-5200

Elektronska izdaja.

Publikacija je dostopna na
<https://dk.mors.si>.

Prispevki, objavljeni v glasilu, niso uradno stališče Ministrstva za obrambo RS in ne Slovenske vojske.

Objavljeni prispevki so lahko zaradi omejenosti prostora ali razumljivosti skrajšani in preoblikovani.

VINCENC REPNIK

(4. april 1967–28. junij 1991)

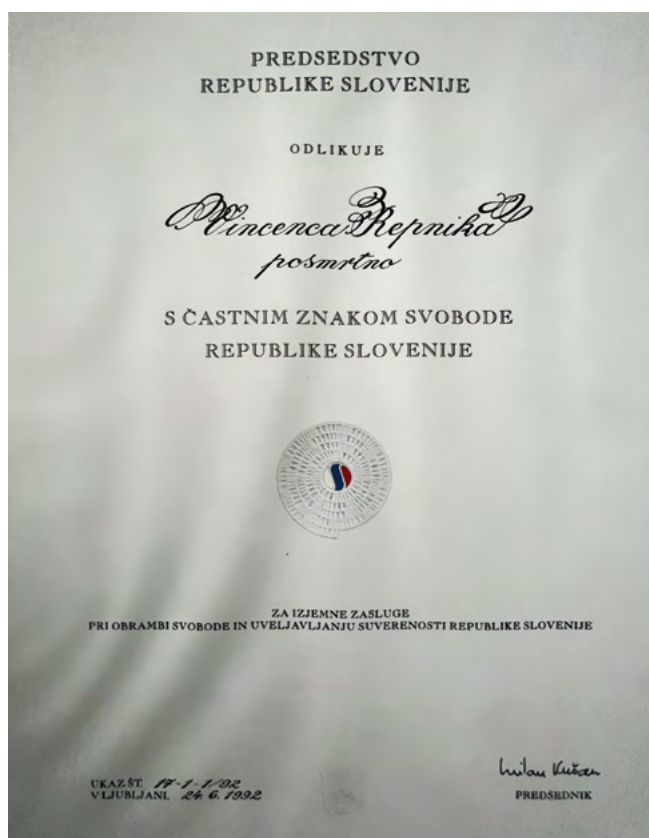
V desetdnevni vojni za Slovenijo, ki je trajala od 27. junija do 7. julija 1991, so slovenske sile (teritorialci in policisti) pogumno ustavile agresijo Jugoslovanske ljudske armade (JLA) na Slovenijo. V boju z do zob oboroženimi napadalci je padlo tudi nekaj pripadnikov slovenskih sil, med njimi tudi Vincenc Repnik.

Njegova enota je bila na položajih v okolici Dravograda, kjer je bila na cesti blokirana oklepno-motorizirana kolona JLA, ki je bila iz Maribora namenjena na Koroško zavzet mejne prehode.

Osemindvajsetega junija 1991 je bil usodni dan za 24-letnega teritorialca Vincenca Repnika (tudi Vinko Repnik), ki ga je z ostrostrelno puško ustrelil pripadnik zvezne policije s podstrešja vojašnice JLA v Bukovju. Policija je dejanje opredelila kot umor, vložena je bila kazenska ovadba, pozneje pa je vrhovno sodišče odločilo, da je šlo za smrt v času vojne, kar pa ni kaznivo dejanje.

Tedanji obrambni minister Aleš Hojs je podpisal tri odredbe o imenovanju vojašnic Slovenske vojske po pripadnikih Teritorialne obrambe, ki so življenje izgubili med osamosvojitveno vojno leta 1991. Ob dnevu državnosti 25. junija 2012 se je Vojašnica Kranj preimenovala v Vojašnico Petra Petriča, Vojašnica Novo mesto v Vojašnico Franca Uršiča in Vojašnica Slovenska Bistrica v Vojašnico Vincenca Repnika.

Za poimenovanje vojašnic je obrambno ministrstvo pridobilo soglasje svojcev.

Leta 1992 je posmrtno prejel častni znak Republike Slovenije.

Vsako leto poveljnik 670. logističnega polka s polkovnim podčastnikom položi venec pokojnemu pripadniku na pokopališču v Slovenj Gradcu, v prisotnosti še živelih sester Olge in Angele.

Pripadniki 670. LOGP dobro sodelujemo tudi z Zvezo častnikov in Zvezo vojnih veteranov za Slovenijo Slovenj Gradec.

Vojašnica Vincenca Repnika Slovenska Bistrica

Podpolkovnik Andrej Skodič, poveljnik Vojašnice Vincenca Repnika

Franc Jozef Cavallerie Kaserne

Ključni časovni mejniki v delovanju vojašnice do konca druge svetovne vojne so bili:

- 1848 je bila v vojašnici ustanovljena narodna garda.
- 1880 je v vojašnico prišel 4. eskadron 5. dragonskega (štajersko-koroško-kranjskega) polka.
- 1908 se je v vojašnici nastanilo 2. divizijsko poveljstvo s 5. in 6. eskadronom, ki je bil do leta 1914 v Slovenski Bistrici.
- 1910 je bilo kar 17,5 % prebivalcev Slovenske Bistrice vojakov. V vojašnici je leta 1917 služil vojaški rok tudi Božidar Jakac, slovenski slikar in grafik.
- 1918 je vojašnico prevzela jugoslovanska kraljeva vojska.
- V letih od 1941 do 1945 je bila v vojašnici nastanjena nemška vojska.

Leta 1945 je vojašnico prevzela Jugoslovanska ljudska armada (JLA) in jo preimenovala v **Vojašnico Pohorskega bataljona**.

Po osamosvojitveni vojni leta 1991 je vojašnico po odhodu JLA, ki je imela v vojašnici artilerijski divizion s havbicami 155 mm, 130 mm in 105 mm s 180 pripadniki, prevzela slovenska Teritorialna obramba. Del objektov vojašnice je bil takrat predan v civilne namene (območje današnjega Mercatorja in srednješolskega centra).

Slovenska Bistrica je manjše mesto v severovzhodni Sloveniji ter kulturno, upravno in gospodarsko središče občine Slovenska Bistrica. Je eno izmed najstarejših mest na Slovenskem, saj je nastala na križišču poti Maribor–Celje–Ptuj, na ostankih rimskega naselja *Civitas Negotiana*, ki je bilo pomembno za komunikacijo za XIII. legijo *Gemina* na Ptuj (Poetovio). Leta 1300 je bilo naselje prvič obdano z obzidjem, kot mesto pa je bilo prvič omenjeno leta 1565.

Površina občine: 260 km²

Število prebivalcev občine: 26.000

Zgodovina vojašnice v Slovenski Bistrici sega v obdobje 17. stoletja (1649). Trenutna vojašnica je bila zgrajena ob koncu 19. stoletja in takrat se je imenovala **Franc Jozef Cavallerie Kaserne**.

Kuharji v Slovenski Bistrici leta 1914

Pripadniki 5. dragonskega polka

Ključni časovni mejniki v delovanju vojašnice od leta 1991 do danes so bili:

- Leta 1992 je v vojašnici začel delovati 710. učni center (UC), ki je usposabljal nabornike. Vojašnica se je preimenovala v **Vojašnico TO Slovenska Bistrica**.
- Leta 1996 se je v vojašnici oblikoval 710. artilerijski bataljon, ki je uporabljal top M2A1105 mm.
- Leta 2004 se je 710. artilerijski bataljon združil s 460. artilerijskim bataljonom, ki je imel glavno orožje top havbico 155 mm TN 90.
- Septembra 2004 je vojašnica postala matična vojašnica 670. poveljniško-logističnega bataljona (POVLOGB). Dan polka je postal **10. september**, ko je bil leta 2004 formiran 670. POVLOGB.
- Leta 2012 se je vojašnica preimenovala v **Vojašnico Vincenca Repnika**.
- Leta 2013 se je 670. POVLOGB preoblikoval v 670. LOGP.
- Leta 2022 so se začela večja vlaganja v vojašnico – nova okna na nastanitvenem objektu, kuhinji in zgradbi poveljstva, obnova kuhinje, obnova in gradnja novih parkirišč, namestitvev Role 2 ipd.

Vojašnica Vincenca Repnika je perspektivna vojašnica Slovenske vojske in se trudi biti odličen sosed ter podpira lokalno okolje oziroma občino Slovenska Bistrica, ki predstavlja domicilno delovanje polka. Odlično sodeluje tudi z občino, veteranskimi organizacijami, gasilci, policijo, planinskimi društvi, Pohorskim društvom general Maister itn. Vojašnica v današnjem prostoru domuje že več kot 370 let, zato je tukaj tudi spominska soba, v kateri so zbrani predmeti predvsem novejše zgodovine vojašnice, ki jih radi pokažemo obiskovalcem.

Predstavitev vojašnice

Major Branko Poklič, poveljnik EVOJ VVR

Fotografije povedo več kot sto besed

(Poznam pa ljudi, ki lahko še fotografijo dopolnijo z vsaj tisoč besedami.)

Naj fotografije govorijo o preteklih projektih, ki pa jih brez izdatne pomoči vseh enot v VVR ne bi mogli uresničiti. Hvala za sodelovanje vsem enotam 670. LOGP, prav tako tudi enoti 157. LOGP in VZE (ROLE 2M). Seveda čestitke tudi vsem pripadnikom EVOJ za uspešno delovno obdobje!

Če se ne drži
hišnega reda,
ti ne odpeljemo
avta, temveč
ti ga samo
obtežimo!

Nameščanje kontejnerja za avtopark pod taktirko
dirigenta v ozadju!

Previdno nameščene cevi nadvoza!

Vedno slabše je videti v
tej kuhinji. Še dolgo bodo
sendviči!

Evo, končno novi kotli v vsem sijaju!

Pa še preostala
nova oprema
kuhinje!

Kmalu bodo nova okna ... če le mojster ne pade dol!

Naj bo parkirišče! Volvo že grize!

Če se že kuha z novo opremo, je prav, da se prehranjuje na novih mizah in stoli!

Kot uigran tim!

Barvanje vrat uspelo! So tako lepa, da si jih skoraj ne upamo odpirati!

Kaj vse ne znajo ti v belih oblekah: kuhajo, barvajo, obrezujejo, čistijo ...!

Tak nered, da je še polovica fotografij načelnikov sektorjev pobegnila s panoja v ozadju!

Pa razširimo še osrednje parkirišče!

Namizna zastavica 670. LOGP

Namizna svilena zastavica je velika 12 × 24 cm.

Namizna svilena zastavica, velika 12 × 24 cm, je v izvedbi pasice v kompletu s stojalom v blister embalaži. Zastavica je obšita z zlatim trakom.

**Plaketa na lesenem podstavku
670. LOGP**

**Kovanci 670. LOGP so izdelani v treh galvan-
skih izvedbah, v zlati, srebrni in bronasti.**

Na sprednji strani je znak enote,
na zadnji pa znak SV.

Obesek za ključe

Značka

Kemični svinčnik

Četne zastave

Znak 670. LOGP

VAJA PRESKOK 2022

V septembru in oktobru 2022 je v Slovenski vojski potekal niz vaj z imenom PRESKOK 22. Cilj je bil preveriti zmožnost delovanja vseh sil Slovenske vojske v sklopu nacionalne in kolektivne obrambe prek usklajene in učinkovite izvedbe posameznih vaj pod okriljem sklopa vaj PRESKOK 22. Prav tako se je izvajala podpora države gostiteljice za oborožene sile ZDA pri prehodu čez ozemlje Republike Slovenije, pri čemer je imel 670. LOGP ključno vlogo. Oborožene sile ZDA so z ladijskim transportom čez Republiko Slovenijo prevažale vojaško opremo (vozila, kontejnerje, prikolice ipd.), ki so jo nato po cesti in železnici premaknili na zelene lokacije v druge države. 670. LOGP jim je zagotavljal realno logistično podporo s sprejemom in nastanitvijo ter omogočanjem potrebnih storitev med bivanjem v Sloveniji.

V sklopu vaje PRESKOK 22 je bilo udeleženih več kot dva tisoč pripadnikov Slovenske vojske ter okoli tristo pripadnikov vojsk zavezniških in partnerskih držav iz Albanije, Avstrije, Bosne in Hercegovine, Črne gore, Hrvaške, Italije, Luksemburga, Madžarske, Nemčije, Poljske, Severne Makedonije, Velike Britanije in Združenih držav Amerike. V Sloveniji je sklop vaj potekal na širšem območju Slovenije, in sicer na Osrednjem vadišču SV (OSVAD SV) Postojna in v Vojašnici barona Andreja Čehovina, Vojašnici Ivana Cankarja ter na območju občin Ankaran, Bohinjska Bela, Brežice, Postojna, Črnomelj, Kočevje, Koper, Metlika, Rogatec, Središče ob Dravi in Šentrupert. Na tujih tleh pa so v sklopu niza vaj PRESKOK 22 potekale vaje pod imeni JACKAL CAVE 2022 na Madžarskem, WET GAP CROSSING v Nemčiji in ADRIAN POOL v Črni gori.

670. LOGP v sklopu vaje PRESKOK 22 ni imel samostojne vaje, temveč je bil nosilna enota za izvedbo logistične podpore vsem preostalim enotam Slovenske vojske, ki so bile udeležene na vajah. Eden izmed glavnih ciljev 670. LOGP na vaji je bilo tudi preverjanje končnih operativnih zmogljivosti (KOZ) Oddelka za prečiščevanje vode.

Ključna naloga 670. LOGP je bila vzpostavitev logističnega operativnega centra (LOGTOC) v Vojašnici barona Andreja Čehovina (VbAČ), od koder so potem potekali usklajevanje, vodenje in poveljevanje za podporo vseh vaj, ki so potekale doma in v tujini, ter realna logistična podpora države gostiteljice pri prehodu oboroženih sil ZDA čez ozemlje Republike Slovenije.

Prihod tujih oboroženih sil ZDA na letališče in prevoz z vojaškim avtobusom v VbAČ v Postojno

Logistično podporo enotam Slovenske vojske v nizu vaj PRESKOK 22 in podporo države gostiteljice je 670. LOGP zagotavljal v sodelovanju z EVOJ Postojna, 157. LOGP in VZE s:

- Premiki materialnih sredstev in moštva v tujino in na območju Republike Slovenije ter pri prehodu tujih oboroženih sil čez ozemlje Republike Slovenije.
- Realno logistično podporo države gostiteljice pri prehodu tujih oboroženih sil čez ozemlje Republike Slovenije (nastanitev, hrana, gorivo, pranje).
- Zagotovitev terenskih nastanitvenih kapacitet na OSVAD SV na Počku (baza VESNA), ki so omogočale nastanitev 1500 pripadnikom, in zagotovitev poveljniških mest na terenu ter terenskih nastanitvenih kapacitet na Bohinjski Beli. Na lokacijah VbAČ v Postojni, Vojašnice Stanislava Požarja v Pivki, Vojašnice Janka Premrla Vojka v Vipavi se je zagotavljala nastanitev v obstoječih zidanih vojaških objektih.
- Zagotovitev vseh storitev, ki so potrebne za obratovanje tabora (upravljanje tabora, zagotovitev sanitarne sekcije, urejanje komunalnih storitev, prevoz in delitev hrane ter postavitve terenske jedilnice, zagotovitev hladilnih kontejnerjev, agregatov in druge tehnike).
- Skladiščenjem streliva in minskoeksplozivnih sredstev v skladiščih 670. LOGP.
- Izdajo materialnih sredstev iz skladišč v skladu z nalogi in ukazi.
- Vzpostavitev oskrbovalne točke z gorivom za lastno delovanje enot 670. LOGP, za udeležence vaje in tujce pri prehodu čez ozemlje Republike Slovenije
- Vzdrževanjem in izvleko vozil.
- Zdravstveno oskrbo.

Dnevno usklajevanje pripadnikov 670. LOGP na taktični ravni s tujimi oboroženimi silami ZDA

Zadnji dan vaje, 20. 10. 2022, je potekala zaključna slovesnost oziroma postroj vseh pripadnikov SV, ki so bili udeleženi na vaji. Priprave na zaključno slovesnost so potekale že en teden pred izvedbo in ključno vlogo pri pripravi sredstev, postavitvi in zagotovitvi materialnih sredstev je imel tudi tukaj 670. LOGP.

Zagotavljanje nastanitve v terenskih bivalnih razmerah (baza na Bohinjski Beli za vajo Triglav Star)

Taktični operativni center 670. LOGP, od koder so potekali poveljevanje in kontrola za vajo PRESKOK 2022 ter usklajevanje logistične podpore države gostiteljice ob prehodu sil ZDA čez Republiko Slovenijo

Oskrbovalna točka z gorivom

Postavitev elektrifikacije za poveljniško mesto 1. BR

Postavitev agregata za zagotovitev električne energije v vojaški bazi Vesna

Pranje vozil z vodo iz avtomobilske cisterne

ČETA ZA OSKRBO

Stotnik Gregor Tkalec, poveljnik čete

»Voda je edina pijača modrega človeka.« (Henry David Thoreau)

Letošnje poletje, čas dopustov v poletnih mesecih, nam bo vsem v naši domovini ostalo v spominu predvsem zaradi visokih temperatur ozračja, ki so bile posledica vročinskega vala, izjemno velike suše, požara na goriškem Krasu ter pomanjkanja vode nasploh. Z nastalimi razmerami smo se spoprijemali vsak po svoje, vsak iz svojega zornega kota. Upam si trditi, da smo se vsi na vseh področjih trudili nastale posledice preprečiti ali vsaj omiliti.

Tudi mi v četi za oskrbo smo bili v teh časih posebej dejavni, saj imamo v svoji sestavi vod za oskrbo z vodo, ki je hitro prevzel vlogo nosilne enote. Vod za oskrbo z vodo se v sklopu svojega poslanstva ukvarja z distribucijo pitne vode in tudi s prečiščevanjem vode.

V enoti imamo usposobljene, odgovorne in motivirane pripadnike, ki skupaj z razpoložljivo tehniko tvorijo ključ do uspeha. Vedno, ko je najbolj treba, delujemo po najboljših močeh, še posebej takrat, ko je treba pomagati državljanom Republike Slovenije v sklopu sistema zaščite in reševanja.

Voda je bila v tistih časih zelo pogosto omenjena beseda, predvsem zaradi pomanjkanja.

Najprej smo zagotavljali požarno vodo na goriškem Krasu, nato pa še distribucijo vode v Istri.

Tako smo pri gašenju največjega požara v naravnem okolju na goriškem Krasu sodelovali v sklopu zagotavljanja – razpošiljanja požarne vode gasilskim enotam kot tudi zračnim enotam Slovenske vojske. Pri gašenju požara je sodelovalo veliko število podpornih služb in enot, prostovoljcev, tudi iz tujine. Ponosno lahko ugotavljamo, da smo vse službe in enote, glede na okoliščine, s katerimi smo se spoprijemali, naloge opravile več kot odlično. Tudi mi smo se izjemno potrudili in prispevali svoj delež. Ni bilo samoumevno. Svoje interese smo podredili klicu domovine, se hitro odzvali in prilagodili, vsi smo bili usmerjeni v isti cilj – pogasiti požar, le vloge posameznikov so bile različne.

Velika suša je povzročila tudi pomanjkanje pitne vode, nekateri potoki in reke so povsem presahnili, vodna zajetja pa so bila prazna. Največ težav pri oskrbi s pitno vodo so imeli v tem sušnem obdobju prebivalci slovenske Istre. Tokrat smo izvajali distribucijo vode skupaj z enotami Civilne zaščite, ki so skrbele za nepretrgano črpanje in prevoz vode iz reke Unice do vodarne pri Črnem Kalu, da bi prebivalcem Istre zagotovili najnujnejše količine pitne vode, potrebne za življenje in delo.

Svoja opažanja, izkušnje in vtise, pridobljene pri gašenju požara na Krasu in distribuciji vode pri Črnem Kalu, so pripadniki čete za oskrbo opisali v člankih.

Rad pa bi poudaril, kako veliko odgovornost in željo, da pomagajo državljanom Republike Slovenije, so čutili vsi pripadniki naše enote, kar so tudi pokazali. Pomagati ljudem v stiski, ko to najbolj potrebujejo, je izjemna vrlina.

Višji vodnik Nikola Kovačič, enotovni podčastnik voda za oskrbo z vodo

Ko sem 20. julija 2022 prejel klic dežurnega 670. LOGP, nisem natančno vedel, kaj nas čaka. Cel dan se je namreč šušljalo, da bomo pomagali gasilcem na Krasu. Za morebitno posredovanje smo pripravili skupine vojakov. Tako smo v prvi skupini na nalogo napotili šest pripadnikov voda za oskrbo z vodo s šestimi cisternami Iveco Trakker, nosilnosti 10.000 litrov. Ob prihodu na Kras je bilo mogoče zaznati gost dim, ki je bil opazen po vsej Vipavski dolini. Na kraj požarišča – Kostanjevico na Krasu smo prišli okrog 20.00. Šele tam

pa smo zares videli prave razsežnosti požara. Takoj ko so se v operativnem centru s sedežem v Kostanjevici na Krasu uskladili, so nas poslali na različne lokacije. Z dvema cisternama smo se premaknili v bližino vasi Korita na Krasu, kjer nas je že nestrpno pričakoval poveljnik večje skupine gasilcev, saj jim je že neznansko primanjkovalo vode. Popolnili smo nekaj cistern in nemoteno do jutra popolnjevali cisterne na tem območju. Gasilci so nam bili zelo hvaležni, saj je bil najbližji hidrant oddaljen nekaj kilometrov od požarišča. Šele v jutranjih urah se je ogenj na tem območju umiril, gasilci so morali nadzorovati območje. Vidno utrujeni so dobili zamenjavo in tudi za nas je napočil čas, da se vrnemo v bazo Kostanjevica na Krasu. Moram omeniti tudi domačine na tem območju, ki so z radostjo v očeh stali ob cesti in v pozdrav mahali vsem intervencijskim vozilom in seveda tudi nam.

V veliko čast in osebno zadovoljstvo mi je, da smo kljub veliki utrujenosti pomagali gasilcem in domačinom pri reševanju trenutno največjega požara v Sloveniji.

Vvod. Nina Rudolf Žižek, podčastnica za prečiščevalne naprave

Za Obalno-kraško regijo so se letos v juliju začeli težki dnevi. Zaradi požara na območju Krasa je bilo njihovo normalno življenje onemogočeno. Strah nas je bilo pomisliti na najhujši scenarij, ko jim niti pomoč vseh nas državljanov ne bi pomagala.

V času požarov smo v matični enoti zagotavljali avtocisterne za vodo, predvsem tiste z nosilnostjo 10.000 litrov, in moštvo, ki je v prvem delu naloge dostavljalo vodo do gasilskih enot. Naloga je zahtevala visoko raven razsodnosti, mirnih živcev, potrpežljivosti, energije,

organiziranosti in osebne iznajdljivosti, saj so pripadniki voda vodo dovažali vse do roba požarišča, kjer so delo oteževale razmere: gost dim, posledično se je težko dihala, slaba vidljivost, nepoznani kraji ter nepoznavanje taktike gasilskih enot.

Na začetku je bila naloga toliko bolj zahtevna, saj so vojaki na nevarni lokaciji ostajali tudi 24 ur brez daljšega počitka. V to ni vštet čas prevoza na Kras in nazaj na varno do svojih družin, kjer je bila naloga za tisti dan resnično končana.

Po nekaj dneh, ko je našim in tujim gasilskim enotam uspelo vzpostaviti nadzor nad požarom, se je naša naloga spremenila. Pripadniki SV so začeli prevažati vodo iz Unice do Rižanskega vodovoda Koper. V matični enoti Voda za oskrbo z vodo (VOOV) smo vzporedno začeli

pripravljati posadke, če bi potrebovali nove izmene. Takoj smo sestavili sezname, najprej vseh pripadnikov iz Čete za oskrbo (ČOSK) in nato iz drugih enot SV. Vključili smo vse pripadnike, ki so bili ustrezno usposobljeni, predvsem za upravljanje vozila tipa Iveco Trakker, ter znali upravljati nadgradnjo naše avtocisterne za vodo. Vzporedno smo skupaj s pripadniki Šole vožnje SV in transportne čete pristopili k usposabljanju pripadnikov drugih enot SV v sklopu pridobitve licence za omenjeno vozilo ter predvsem s črpalko Ziegler. Tako smo v zelo kratkem času usposobili čez 150 pripadnikov SV, ki smo jih pozneje napotili na ogroženo območje v sklopu distribucije vode. Omeniti je treba še delo pripadnikov 157. LOGP in člane poveljstva 670. LOG, ki so poskrbeli, da so bila na vozilih v zelo kratkem času opravljena vzdrževalna dela in manjša popravila. Tovarna vozila za prevoz vode so bila v tem času namreč precej obremenjena, saj so v povprečju dnevno naredila do 1300 kilometrov na dan. Prav tako smo redno skrbeli tudi za zamenjavo vojakov voznikov – posadk.

Višji vodnik Črtomir Munda, poveljnik oddelka

Naša enota je v poletnih mesecih sodelovala pri prevozu vode v Rižanski vodovod Koper. Sodelovali smo z dvema tipoma vozil Iveco Trakker ACV 7000 litrov in ACV 10.000 litrov. Naša enota se je po vključitvi nastanila v vojašnici v Postojni, kjer smo bili prisotni štiriindvajset ur na dan, sedem dni v tednu s petdnevnimi rotacijami. Vodo smo prevažali iz reke Unice pri Uncu v Rižanski vodovod Koper, kar je domačinom in turistom na Primorskem omogočilo, da ni prihajalo do redukcije vode in posledično do gospodarske škode zaradi turistične sezone, ki je bila na vrhuncu. Cisterne so pri črpališču polnili in v Rižanskem vodovodu Koper praznili pripadniki enote Civilne zaščite. Nalogo prevoza vode smo opravljali nekaj več kot dva meseca in tako uspešno končali svoje poslanstvo. Pomagali smo državljanom Republike Slovenije, ko so to najbolj potrebovali.

Naša enota je v poletnih mesecih sodelovala pri prevozu vode v Rižanski vodovod Koper. Sodelovali smo z dvema tipoma vozil Iveco Trakker ACV 7000 litrov in ACV 10.000 litrov. Naša enota se je po vključitvi nastanila v vojašnici v Postojni, kjer smo bili prisotni štiriindvajset ur na dan, sedem dni v tednu s petdnevnimi rotacijami. Vodo smo prevažali iz reke Unice pri Uncu v Rižanski vodovod Koper, kar je domačinom in turistom na Primorskem omogočilo, da ni prihajalo do redukcije vode in posledično do gospodarske škode zaradi turistične sezone, ki je bila na vrhuncu. Cisterne so pri črpališču polnili in v Rižanskem vodovodu Koper praznili pripadniki enote Civilne zaščite. Nalogo prevoza vode smo opravljali nekaj več kot dva meseca in tako uspešno končali svoje poslanstvo. Pomagali smo državljanom Republike Slovenije, ko so to najbolj potrebovali.

Naddesetnica Renata Gorinšek, vojak laborant

Dvajsetega julija smo namesto domov odhiteli na Kras na pomoč gasilcem in enotam Civilne zaščite, ki so se že borili z ognjenimi zublji. Ti so se z neverjetno hitrostjo bližali vasem okoli Kostanjevice na Krasu. Na hitro sem morala uskladiti stvari doma, saj nisem vedela, kdaj se vrnem. Kot mama sem morala poskrbeti, da bo nekdo odšel v petek po sina, ki se ob koncih tedna z vlakom vrača s šolanja v Ljubljani.

Ko smo prispeli v Kostanjevico na Krasu, smo takoj začeli opravljati nalogo – distribucijo vode iz 10 kilometrov oddaljenega hidrantnega omrežja do gasilcev, ki so se borili z ognjem. Vodo smo prevažali vse dni, 24 ur na dan. Nihče ni pomislil na utrujenost in spanje, saj sta nas gnala adrenalin in zavedanje, da delamo dobro za vse prebivalce Krasa. Navsezadnje je najlepši občutek, ko veš,

da si pomagal po svojih najboljših močeh in vidiš hvaležnost v očeh prebivalcev, ki so nas spodbujali in nam ponujali prigrizke in vodo ob poteh, po katerih smo drveli s cisterno, da bi kar najhitreje prispeli do gasilcev, ki so branili vasi.

Tako je potekalo vse dni v tednu, štiriindvajset ur na dan. Vodo smo včasih pripeljali tudi do oddaljenosti 10 metrov od roba požara. Ko smo se popoldan vračali po cesti, po kateri smo se peljali zjutraj in je bilo vse v dimu in opustošeno za požarom, me je to res pretreslo. Gorele so nepredstavljivo velike površine gozdov, kaj takega sem do tedaj videla samo v filmu. Pogled na zbegano srnico, ki je skakljala po pogorišču, in uničen gozd, ki bo potreboval leta in leta, da se bo obnovil, to je bila takrat kruta resničnost. Požar so gasile tudi letalske enote iz zraka.

S sodelavcem sva prevažala vodo čez travnike do »bojnih« linij, kjer so se z ognjem borili gasilci. Dvignjena roka, ki kaže smer, kjer zmanjkuje vode, do samoiniciativnosti, vse to naju je spremljalo v teh dneh. Sodelovanje med vsemi ekipami, delovanje za skupno dobro in taka povezanost vseh v teh napornih in težkih urah, ko se požar bliža in ne veš, ali ga bo mogoče ustaviti oziroma omejiti, vse to je bilo del vsakdana na Krasu. Na srečo nam je uspelo in ni bilo žrtev. Po koncu izmene si utrujen, toda srečen, da si pomagal, kljub temu da smo bili vsi v veliki nevarnosti.

Vojak Simon Cokan, vojak voznik – upravljavec ACV

Ko so nas popoldne poklicali po telefonu, sem se odpravil v vojašnico. Na poti so me prevzemali mešani občutki ponosa in strahu. V vojašnici smo vzeli potrebno opremo in se s cisternami za vodo odpravili proti Krasu. Ko smo se peljali po Vipavski dolini, se je videlo, da je vsa dolina v gostem dimu. S pomočjo navigacije smo prispeli v Kostanjevico na Krasu, kjer je bil operativni center gasilske zveze in Slovenske vojske. Tukaj so nas seznanili z nastalimi razmerami in nam razdelili naloge. S polnimi cisternami vode smo se odpravili na lokacije, ki so nam jih dodelili v štabu. Na lokaciji, na katero sva bila s sodelavcem poslana, je bila samo ena cesta. Na obeh straneh ceste je močno gorelo. Vodo iz cisterne sva prečrpavala v gasilska vozila tako, da so lahko gasilci nemoteno gasili požar. Vodo smo hodili dolivat v vas Komen, saj je bila na območju pogorišča motena

oskrba z vodo zaradi suše. S polnimi cisternami smo se vračali na območje delovanja. Pri delu smo morali biti hitri in zanesljivi, da smo lahko nemoteno oskrbovali gasilska vozila. Polnili smo tudi bazene, iz katerih so helikopterji zajemali vodo. V požaru je sodelovalo ogromno število gasilcev, pripadnikov Civilne zaščite, vojske in prostovoljcev. Naše ekipe so se menjavale na 24 ur. Kljub velikemu številu sodelujočih iz različnih sestav je organizacija potekala odlično. Po nekaj dneh sodelovanja in ko se je požar umiril, smo bili poslani na druge naloge, saj je bilo na Primorskem zaradi suše veliko pomanjkanje pitne vode. Tako smo se z vozili odpravili proti Uncu, kjer smo s pomočjo enot Civilne zaščite iz reke Unice črpali vodo za Rižanski vodovod Koper. To pa je bila že druga naloga, zato bo tudi članek o njej drugačen.

Tudi september si bomo v četi za oskrbo zapomnili po sodelovanju z občino Loška dolina, ki se je spoprijela s pomanjkanjem pitne vode. Podobno kot leta 2011, ko smo v Loški dolini že prečiščevali vodo, so predstavniki lokalne skupnosti tudi tokrat zaprosili za pomoč Slovensko vojsko, 670. LOGP, Enoto za prečiščevanje vode, ki deluje v sestavi naše čete. Po usmeritvah poveljnika podpolkovnika 670. LOGP Andreja Skodiča smo

opravili izvidovanje mikrolokacije vodotoka Obrh, mesta, kjer bi opravljali nalogo prečiščevanja vode. Srečali smo se s podžupanom občine Loška dolina, gospodom Lojzeto Škuljem, ter predstavnikom podjetja Komunale, ki se ukvarja z oskrbovanjem pitne vode v občini.

Seznani smo se z nastalimi razmerami, pripravili mogoče koncepte in logistično podporo ter pripravili vse potrebno za izvedbo naloge, vendar do izvedbe naloge prečiščevanja vode tokrat ni prišlo.

Oddelek za prečiščevanje vode pa je bil zelo aktiven v sklopu vaje PRESKOK 22.

Pripadniki čete za oskrbo 670. LOGP so v času od 3. 10. 2022 do 7. 10. 2022 opravili terensko usposabljanje v sklopu preverjanja končnih operativnih zmogljivosti (KOZ) Oddelka za prečiščevanje vode. Po izdaji ukaza za delovanje in ukaza za premik so izvedli taktični premik iz vojašnice Slovenska Bistrica v smeri odrejenega območja delovanja, ki je bilo v Zgornjem Dupleku, da bi pridobljeno pitno vodo distribuirali lokalnemu prebivalstvu.

Pitno vodo so s pomočjo prečiščevalne naprave WTC 1600, ki deluje po principu obratne osmoze, pridobili iz vode v gramozni jami. Skladiščili so jo v rezervoarju za pitno vodo v WSDC 10 po vseh standardih in predpisih, ki zadostujejo kriterijem pitne vode, kar so dokazali tudi rezultati vzorcev prečiščene vode, ki jih je odvzela vojaška veterina. Pripadniki OPV (Oddelka za prečiščevanja vode) so pokazali veliko strokovnosti, izurjenosti, predvsem pa motiviranosti.

Delovanje naprav in aktivnosti pridobivanja pitne vode so si z velikim zanimanjem ogledali vojaki iz drugih enot SV, ki so se v tem času usposabljali v 670. LOGP v sklopu OVSU za pridobitev VED A12009 – vojak oskrbnik. Zelo pozitiven je bil tudi odziv lokalnega prebivalstva, saj si je delovanje Enote za prečiščevanje vode med drugim ogledal tudi župan občine Zgornji Duplek, gospod Mitja Horvat, kateremu je poveljnik 670. LOGP podpolkovnik Andrej Skodič podelil zahvalno listino medsebojnega sodelovanja.

PRIDOBIVANJE NOVEGA KADRA

V letu 2020 smo začeli projekt pridobivanja novega kadra v SV. Domicilne enote SV in uprave za obrambo skupaj opravljamo postopke zaposlovanja za pripadnike. V okviru domicilne enote se organizira stalna dosegljivost in pripravljenost pooblaščenih pripadnikov domicilnih enot na klice in vprašanja, ki jih potencialni kandidati pošljejo po elektronski pošti. Domicilno območje, ki ga pokriva 670. LOGP, obsega Slovenske Konjice, Poljčane, Slovensko Bistrico, Oplotnico, Zreče, Ruše, Lovrenc na Pohorju in Selnico ob Dravi.

V teh dveh letih novačenja smo v enoto dobili v obravnavo 31 prošelj za poklicnega vojaka, 17 prošelj za pogodbenega rezervista in 29 prošelj za prostovoljno služenje vojaškega roka, torej skupno 77 prošelj z našega domicilnega območja.

V procesu zaposlovanja se opravi uvodni razgovor s kandidatom za zaposlitev v SV, namen katerega je predvsem, da:

- pridobimo osnovne podatke o kandidatu za lažje nadaljnje sodelovanje in izvedbo vseh nadaljnjih postopkov v procesu zaposlitve, torej vse do vstopa v SV;
- pridobimo informacije o izpolnjevanju pogojev za zaposlitev;
- zaznamo kandidate, ki imajo znanje in izkušnje za razporeditev na dolžnosti deficitarnih poklicev, kot so kuharji, informatiki, elektrotehniki, vozniki;
- zaznamo formalno in neformalno pridobljena znanja in veščine, ki jih kandidati obvladujejo v okviru svojih hobijev, dodatnih del in podobno, ter jih poskušamo motivirati za predložitev dokazil oziroma potrdil o doseženem znanju, usposobljenosti in kompetencah, da bi aktivno sodelovali v postopkih za zaposlitev;
- predstavimo SV kot urejen, profesionalen kolektiv, ki daje možnosti za osebno rast in graditev osebne kariere ter ponuja tudi možnosti za združevanje osebnih interesnih dejavnosti z nalogami pri opravljanju vojaške službe;
- predstavimo SV kot kolektiv, ki krepi vrednote domoljubja, pripadnosti in spoštovanja na vseh ravneh in skrbi za pripadnike.

Cilj uvodnega razgovora je s strokovnim odnosom kandidatu za zaposlitev predstaviti, da je vojaška služba lahko izziv na njegovi poklicni poti, bodisi za krajše pogodbeno obdobje ali pa lahko razvije svoje znanje in pridobi izkušnje tudi v daljšem kariernem obdobju opravljanja vojaške službe.

Po uvodnem razgovoru s kandidati opravimo osnovno usposabljanje iz tajnih podatkov, preverjanje gibalnih sposobnosti, napotimo in uredimo vse potrebno za zdravniški pregled ter jih pri vsem tem logistično podpiramo pri vstopu v SV.

PRIPADNIKI 670. LOGISTIČNEGA POLKA SE PREDSTAVIJO

Sem vojak Nejc Kohne, po izobrazbi ekonomski tehnik. V Slovenski vojski sem zaposlen od leta 2010. Po temeljnem vojaškem usposabljanju sem svojo pot začel v skladiščih 157. LOGP. Leta 2013 sem po transformaciji in potrebi po popolnitvi Prve brigade svojo pot nadaljeval v 132. GORP. Poškodba pri delu in želja po vrnitvi sta me leta 2016 pripeljali nazaj v skladišča Nepremične četo za oskrbo (NČOSK).

Delo tukaj me veseli, saj je zelo razgibano in dinamično. Moje formacijsko mesto je manipulant SIMES specialist, skrbnik službenega psa. To delo obsega skladiščenje sredstev, upravljanje, urejanje notranjosti ter okolice skladišča. Največ časa preživimo zunaj, kosimo travo, urejamo dovozne poti do skladišč, čistimo podrast, skrbimo za hidrantno omrežje, urejamo ter čistimo pasje priveze in pesjak. Glede na to, da je skladišče zelo veliko, nam dela nikoli ne zmanjka. Ob vsem tem nam naš delovnik popestri službeni pes Kai.

Sem pripadnica SV od leta 2003. Odločila sem se, da tudi jaz oblečem uniformo in dokažem, da tudi ženske zmoremo marsikaj. Da sem lahko postala vojakinja Slovenske vojske, sem morala uspešno opraviti osnovno vojaško usposabljanje v Celju – zadnja generacija, naslednja usposabljanja so bila v Vipavi. Po opravljenem usposabljanju za vezista radiorelejca v letu 2004 sem bila dve leti v vodu zvez poveljniško-logistične čete 20. MOTB.

Po dobrih treh letih v bojni enoti celjskih vitezov sem bila dodeljena v 157. logistični bataljon, pozneje 670. LOGP, četo ETS – Enoto tehničnih skladišč, pozneje NČOSK – Nepremično četo za oskrbo.

Glavna naloga naše enote so sprejem, izdaja in skladiščenje ter vzdrževanje materialnih sredstev in oskrbovanje enot z njimi. Sredstva je treba ustrezno sprejeti, zložiti v za to pripravljene skladiščne objekte in jih opremiti s potrebno dokumentacijo.

Redno je treba zračiti skladiščne objekte. Skrbimo tudi za urejeno okolico vseh objektov, poudarek je na protipožarni varnosti, hkrati pa daje lep, urejen videz celotnih vojaških površin.

Ena izmed glavnih nalog je tudi varovanje objekta, kamor so vključeni tudi službeni vojaški psi, za katere zelo radi poskrbimo.

Delo v skladišču je zelo raznovrstno in ga nikoli ne zmanjka.

Dan začnemo z razvado, ki ji rečemo jutranja kavica, ob kateri se zbudimo, pošalimo in dogovorimo o dnevnih nalogah, ki nam jih dodelijo nadrejeni. Seveda je poudarek na praznih strežnicah, pokošeni travi, populjenem plevelu in spolirani municiji.

Največje vrline dobrega kolektiva so medsebojno razumevanje, sodelovanje, spoštovanje, podpora, zaupanje, poštenost in povezanost.

VU III. r. Veronika Vrečar

Sem nadesetnik Boris Voljč in v Slovenski vojski sem zaposlen od oktobra 1991. Sem veteran vojne za Slovenijo. Med vojno sem bil pripadnik protidiverzantske enote Teritorialne obrambe (TO). Za delo v SV, takratni TO, sem se odločil po končani agresiji Jugoslovanske armade. Prva služba je bila v specialni brigadi Moris. Leta 1992 sem na svojo željo kot voznik BVP (bojno vozilo pehote) M80A odšel v tankovsko enoto na Vrhniki, ki se je ravno ustanovljala. Leta 1998 mi je SV omogočila opravljanje vozniškega dovoljenja kategorije D. Po združitvi obeh tankovskih bataljonov pa sem odšel v Pivko kot voznik tanka M84. Že leta 2003 smo v SV dobili šest avtobusov Mercedes Intouro. Ker nam je bil v Pivki dodeljen avtobus, sem po usposabljanju in opravljeni licenci opravljal avtobusne prevoze. Leta 2007 pa sem zapustil tankovsko enoto in odšel v 157. LOGB kot voznik avtobusa, enota pa je bila takrat nastanjena v Grosuplju. Našo enoto so pozneje premestili v vojašnico Šentvid in iz takratnega 157. LOGB smo bili premeščeni v 670. LOGP. Dodatno sem opravil še licence za MB Actros, MB Turismo in licenco za prevoz nevarnih snovi ADR.

Kot voznik avtobusa opravljam prevoze po Sloveniji in tujini za potrebe menjav misij in prevoze na mednarodne vaje. Vsak dan hitimo novim doživetjem na proti, saj gremo vsak dan na novo pot. Skrbimo za pranje in vzdrževanje vozil ter za zadovoljstvo naših potnikov. Dodatno pa ob menjavi poveljnika oddelka opravljam še razpored voženj. Delo v 1. transportni četi (TRAČ) je zahtevno, pri prevozu potnikov pa velika odgovornost. Dela nam ne zmanjka, zato imamo dober kolektiv in s skupnimi močmi lažje opravljamo svoje naloge.

Sem desetnik Anton Kos. V SV zaposlen od julija 2006. S Slovensko vojsko sem se seznanil prek domačih in tujih medijev, za samo zaposlitev pa me je navdušil prijatelj, ki je delal v bataljONU JRKB v Kranju.

Leta 2006 sem opravil osnovno vojaško usposabljanje v Vipavi ter bil napoten v poveljnikovo skupino 10. MOTB. Ker sem imel vozniški izpit za vse kategorije, sem naslednje leto odšel v mednarodno operacijo in misijo (MOM) KFOR s 1. motorizirano četo 10. MOTB.

Maja 2010 sem prišel v 1. transportno četo (TRAČ), v kateri sem bil na dolžnosti vojak

voznik – vodja skupine. Za postavitve na delovno mesto sem moral opraviti usposabljanje za vojaško evidenčno dolžnost (VED) A12010 – vojak voznik, ki sem jo opravil že v času službovanja v 10. MOTB, licenco za tovorno vozilo Mercedes Benz Actros 4146K in nadgradnjo multilift sistema Bijol ter tečaj za desetnika (TDES).

Že v civilnem življenju sem opravil izpite za vse vozniške kategorije, razen avtobusa. Vse druge licence sem pridobil med službovanjem v SV, za mnoge od njih sem tudi inštruktor (Iveco Trekker, Iveco Euro Cargo, MB Actros 4146K in Bijol, terensko osebno vozilo MB 270GE CDI, terensko osebno vozilo TOYOTA Land Cruiser).

Kot desetnik – vodja skupine pomagam poveljniku oddelka pri vsakodnevni nalogah, usposabljanju individualnih veščin (IVV), testu ravnanja z orožjem (TRO) ter skrbim za svojo skupino. Nadomeščam poveljnika oddelka, kadar je odsoten, in skrbim za oddelek.

Med službovanjem sem se udeležil štirih mednarodnih misij in operacij na Kosovu. Najbolj mi je v spominu ostala vaja Saber Guardian, leta 2017, ko smo izvajali premike s tovornjaki v konvoju s pripadniki OS ZDA od Nemčije do Bolgarije. Bili smo samozadostni in najbolj zanimiva stvar je bila, da smo spali, kjer smo lahko. V bivakih, kabinah tovornjakov in celo v kontejnerju, naloženem na tovornjaku. Ta vaja bo še posebej ostala v mojem spominu, ker se mi je med vajo, ko smo bili sredi Bolgarije, predčasno rodila hči.

Najbolj neprijeten in hkrati smešen dogodek se mi je pripetil pri dvigovanju državne zastave pri postroju vseh enot, nastanjenih v vojašnici, ko se je zastava zataknila na polovici droga in je ni bilo mogoče ne spustiti in ne dvigniti. Marsikdo se je spraševal, ali je kdo umrl.

Delo v 1. TRAČ nam omogoča, da zaradi prevozov materialnih sredstev, vozil in drugih sredstev spoznavamo celo Slovenijo in tudi tujino. Danes si v Latviji, naslednji teden pelješ na Kosovo, spet naslednjič na Slovaško. Velikokrat pomagamo tudi v elementarnih in drugih nesrečah, od Železnikov do poplav v Bosni in Hercegovini ter Srbiji. Dobro sodelujemo tudi s Civilno zaščito.

Delo prav tako omogoča spoznavanje različnih tujih vojska in predvsem njihovega delovnega »orodja« – tovornjakov, pri čemer lahko primerjamo, kaj imamo mi in kaj druge vojske.

Sem poddesetnik Karel Žalig. V SV sem zaposlen od leta 2011. Prvič sem se seznanil s poklicem vojaka prek prijateljev, ki so pripovedovali zgodbe s terenov, usposabljanj ter dela, ki ga opravljajo. Seveda so takoj pritegnili mojo pozornost.

Po opravljenem temeljnem usposabljanju za vojaka v Vipavi sem svojo vojaško pot začel v 670. LOGB, v transportni četi (TRAČ), kjer sem še danes. V tem času sem glede na potrebe opravljal različne naloge. Nabral sem si precej izkušenj kot vojak za premike in transport v sklopu SKP – skupine za kontrolo premikov.

Moja želja po upravljanju »težke« tehnike me je na koncu premestila v Oddelek za specialni transport, v katerem opravljam dela in naloge vojaka voznika avtodvigala Tadano Faun. Za opravljanje dela na tem delovnem mestu sem moral opraviti usposabljanje za vojaško evidenčno dolžnost VED A12010 – vojak voznik, ki se izvaja v naši enoti. Poleg vedovnega usposabljanja sem v tem času v SV opravil usposabljanja za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorij C in E ter licence za upravljanje tovornih in terenskih vozil, ki so pogoj za postavitve na formacijsko dolžnost. Med drugim sem pridobil licenco za MB Actros 4146K, ki je osnova v transportni četi, licence za MB Actros 3336AK, MB Actros 3050 AS in za delo na avtodvigalu, licenco za avtodvigalo

Tadano Faun BKF. SV mi je omogočila tudi tečaje v civilnih ustanovah, ki so potrebni za varno upravljanje avtodvigala, tečaj za prevoze nevarnih snovi, tečaj za spremljevalca izrednih prevozov in še bi lahko našteval.

Delo z avtodvigalom je zelo zanimivo. Vsak dan se spoprijemaš z novimi izzivi, ki te motivirajo. Delo nikakor ni enolično, vedno se pojavljajo nove težave, ki jih moraš nekako rešiti, skratka možgani morajo vedno delovati na 110 %.

V transportni četi ni konca usposabljanjem in samoizobraževanju. Vsako leto se spoprijemamo z novimi cestnimi predpisi, spremembami zakonodaje na področju izrednih prevozov, varstva pri delu in še bi lahko našteval.

V mednarodnih operacijah in misijah sem bil enkrat, na Kosovu leta 2015. Od vaj mi je najbolj ostala v spominu mednarodna vojaška vaja VAJE 2019, ki je potekala po vsej Evropi. Naše avtodvigalo je bilo en dan na vzhodu Slovenije, drugi dan že na zahodu. Opravljali smo zelo pestro in raznovrstno delo ter spoznavali pripadnike tujih vojska, ki so bili udeleženci vaje. Nove izkušnje, novi pogledi, drugačna tehnika, ki jo uporabljajo. Na takih vajah vsak dan spoznaš nekaj novega.

V 1. TRAČ sem se pravzaprav naučil vse glede logistike (prevozi, specialne naloge, pakiranje AVIO-palet, spremljanje konvojev). Prednost biti pripadnik 1. TRAČ je, da ti nikoli ni dolgčas, delo je vedno razgibano, vedno se pojavljajo nove razmere, novo okolje, nove težave/izzivi in pridobivanje novih znanj na področju logistike se nikoli ne konča.

ENOTA ZA USPOSABLJANJE VOZNIKOV VOJAŠKIH VOZIL

Všvod. Mitja Žuran – STROKOVNI VODJA USPOSABLJANJ ZA VED – VOZNIK VOJAŠKIH VOZIL IN VSEH DOPOLNILNIH VOJAŠKIH STROKOVNIH USPOSABLJANJ

Enota za usposabljanje voznikov vojaških vozil in Šola vožnje (EUVV in ŠV) poleg usposabljanja za vozniški izpit kategorij C in CE izvajata tudi osnovno vojaško strokovno usposabljanje (OVSU) za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti (VED) A12010 – voznik in dopolnilno vojaškega strokovnega usposabljanja – dodatno (DVSU-D) za vožnjo določenih tipov nebojnih vojaških vozil.

OVSU za VED A12010 – voznik

Program je namenjen:

- pripadnikom SV, od katerih se zahteva usposobljenost za pridobitev VED A12010 – voznik;
- pripadnikom SV, ki so že usposobljeni za enega od vojaških VED, razen za VED A12010, in bodo v okviru tega programa opravili dodatno usposabljanje za dopolnilni VED.

Temeljni cilj OVSU je, da pripadniki pridobijo teoretična in praktična strokovna znanja, veščine in spretnosti za izvajanje nalog kot voznik nebojnega vojaškega vozila, samostojno, v sestavi oddelka in voda, v različnih vremenskih, terenskih in taktičnih razmerah v miru in vojni.

Predmetnik opredeljuje:

- Osnove vojaške logistike (7 ur),
- Pravila cestnega prometa, civilna in vojaška (29 ur),
- Poznavanje in vzdrževanje nebojnih vojaških vozil (49 ur),
- Vožnja nebojnih vojaških vozil (68 ur).

Izpolnjene pogoje za pridobitev in merila za izbiro imajo kandidati, ki:

- so končali program temeljnega vojaškega strokovnega izobraževanja in usposabljanja;
- imajo vozniško dovoljenje kategorije C;
- izpolnjujejo zahteve zdravstvenih pogojev za poklic voznik;
- nimajo več kot 7 kazenskih točk;
- v zadnjih treh letih kot vozniki motornega vozila niso bili pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči.

DVSU-D za vožnjo določenih tipov nebojnih vojaških vozil (licence)

Program je namenjen:

- vsem voznikom nebojnih vojaških vozil SV, za katere se zahteva DVSU-D. Po tem programu se usposablajo vsi pripadniki SV, Nata in partnerskih držav (kadar SV v skupnih operacijah zagotavlja vojaška vozila za potrebe enot Nata in partnerskih držav), ki vozijo vojaška nebojna vozila SV, ne glede na VED.

Program je tudi osnova za izdelavo programov dopolnilnega usposabljanja voznikov bojnih vozil.

Cilj DVSU-D je pridobitev splošnih kompetenc voznikov nebojnih vojaških vozil za vožnjo posameznih tipov nebojnih vojaških vozil, da bi zmanjšali verjetnost nastanka nezgode in posledic ter da bi poznali lastnosti vozila v vseh vremenskih in terenskih razmerah voženj.

Predmetnik opredeljuje:

- Poznavanje in vzdrževanje nebojnih vojaških vozil (4 ure),
- Vožnja v nebojnih vojaških vozilih (9 ur).

Pogoje za udeležbo na DVSU-D izpolnjujejo:

- kandidati, ki se dopolnilno usposablajo za vožnjo vojaških nebojnih vozil, za vožnjo katerih se zahtevajo kategorije C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE, morajo imeti končan program osnovnega vojaškega strokovnega usposabljanja (OVSU) za VED A12010 – voznik;
- kandidati, ki se dopolnilno usposablajo za vožnjo vojaških nebojnih vozil, za vožnjo katerih se zahtevajo kategorije B1, B in BE, morajo imeti veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije.

Terenske vožnje se izvajajo na certificiranem poligonu Črešnjevec v upravljanju 670. LOGP.

Program zagotavlja pridobivanje tistih znanj, veščin in navad, ki jih potrebuje pripadnik pri opravljanju dolžnosti na področju prometne službe in vojaške policije v Slovenski vojski. Na tej podlagi se nadgrajujejo znanja, veščine in navade z znanji in veščinami, ki jih pripadnik potrebuje za poklicno kariero v Slovenski vojski. Program usposabljanja je oblikovan glede na potrebe, ki izhajajo iz lastnosti vojaškega poklica v sodobnih oboroženih silah, ki zahtevajo dobro usposobljenega posameznika, iz lastnosti poklicne vojske, dopolnjene s pogodbeno rezervo, ter lastnosti sodobnega varnostnega prostora in bojišča.

PRIPADNIK 670. LOGISTIČNEGA POLKA V MOM

Stotnik Marko Čas

Naloge opravljam v nacionalnem podpornem elementu (NPE) SVNKON 46 Kfor. To je moja prva misija, za katero sem se odločil zaradi pridobivanja izkušenj pri nadaljnjem delu v SV. Dosedanje izkušnje dela v mednarodnem okolju sem pridobil na mednarodnih vajah v Nemčiji, Avstriji in Italiji.

S prvim postrojem kontingenta v Vojašnici Edvarda Peperka so bile preverjene začetne operativne zmogljivosti (ZOZ). Namen postroja in ZOZ je bilo preverjanje pripravljenosti, da se preveri, katera usposabljanja je treba izvesti in s katerimi materialnimi sredstvi (MS) je treba enoto in posameznike popolniti do doseganja končnih operativnih zmogljivosti (KOZ) in certifikacije kontingenta.

Prve praktične izkušnje z delom v MOM sem dobil z izvidovanjem območja delovanja Kforja. Pripadniki Kforja 45 so nam pripravili kakovostno predstavitev dela in nalog na območju delovanja.

Po opravljenem izvidovanju se je kontingent začel popolnjevati z opremo v OC Roje in v matičnih enotah. S pripadniki, ki niso imeli opravljenih streljanj skladno z zahtevanimi, smo organizirali in opravili streljanje z avtomatskimi puškami (AP) in pištolami na strelišču Crngrob. Na pripravah se je kontingent že pripravljaj za skupno delo na območju delovanja.

Zaključek priprav kontingenta je potekal v vojašnici Vipava. V prvem tednu so pripadniki 1. BR izvedli specialistično usposabljanje pripadnikov različnih skupin z njihovega specialističnega področja dela. Logistično podporno usposabljanje v prvem tednu smo zagotavljali s pripadniki NPE. Začetek preverjanja KOZ je bil s postrojem celotnega kontingenta. Na podlagi izvedenega preverjanja je kontingent prejel certifikacijo o pripravljenosti za prevzem opravljanja nalog skladno s poslanstvom SVNKON 46 Kfor na območju delovanja Kosovo.

Takoj po vrnitvi z izvidovanja smo pripadniki NPE začeli organizirati izvedbo premika na območje delovanja ter izdelovati vse potrebne dokumente za prehod državnih meja. S pakiranjem in pripravo opreme za premik smo začeli že v Vipavi, kjer smo pred odhodom pripadnikov v matične enote zbrali in spakirali vso njihovo osebno oborožitev.

Na letališču Priština smo pristali v večernih urah, od koder so nas z avtobusi prepeljali v vojaško bazo Kfor. Pripadniki SVNKON 45 Kfor so poskrbeli za namestitev predhodnice in pozneje tudi glavnine.

Dne 18. 10. 2022 smo začeli primopredajo dolžnosti od pripadnikov SVNKON 45 Kfor. Uraden prevzem dolžnosti je bil opravljen s postrojem enot SVNKON 45 Kfor in SVNKON 46 Kfor 26. 10. 2022.

Do uradnega prevzema smo pripadniki obeh kontingentov z združenimi močmi pripravili vse potrebno za vrnitev kontingenta Kfor 45 z območja delovanja v domovino.

PRIPADNIKI POGODBENE REZERVNE SESTAVE V SLUŽBI 670. LOGISTIČNEGA POLKA

670. LOGP ima v svoji sestavi po formaciji tudi pripadnike pogodbene rezervne sestave (PRS). Pripadniki PRS se dvakrat letno udeležijo vpoklica, ki traja štiri tedne. V tem času pripadniki PRS opravijo redno letno usposabljanje: preverjanje gibalnih sposobnosti, redni letni strelski test in individualne veščine.

V oktobru 2022 je bilo v 670. LOGP na usposabljanju 42 pripadnikov PRS. Pomagali so pri delu v skladiščih 670. LOGP, čiščenju tehnike in se usposabljali glede na svojo vojaško evidenčno dolžnost (VED). Aktivno so bili vključeni v podporo vaje Preskok 2022 na vadišču Poček: sodelovali so pri postavljanju in pospravljanju nastanitvenih kapacitet na terenu, sodelovali so pri zagotavljanju varovanja tabornega prostora, v zaključni vaji Role 2 pa so sodelovali kot markiranti.

Pripadniki PRS so izjemno motivirani za opravljanje nalog v 670. LOGP.

Vojak Andrej Virag – Četa za storitve

»Pripadnik pogodbene rezervne sestave sem že petnajst let. Pred dvanajstimi leti sem bil kot prvi pripadnik PRS tudi na misiji Kforja s pripadniki 10. MOTB, kar je zame prav posebna izkušnja. Tam sem spoznal, kako deluje SV v tujem okolju.

Sedaj sem že več kot pet let pripadnik PRS v 670. LOGP, kjer opravljam naloge za podporo delovanja. V oktobru aktivno sodelujemo na vaji Preskok 2022, na kateri logistično podpiramo enote SV. Všeč mi je, da je odnos med stalno sestavo in PRS enakovreden in da med nami vlada tovariški odnos.

V spomladanskem času smo že opravili prvi del obveznosti prostovoljne rezerve, ko smo opravili strelski test in preverjanje gibalnih sposobnosti.«

Vojak Bojan Kučan – Četa za storitve

»Pripadnik prostovoljne rezerve sem peto leto, pred tem sem bil trinajst let poklicni vojak v 20. MOTB ter v poveljstvu 72. brigade. V tem času sem se udeležil štirih mednarodnih misij v Afganistanu in na Kosovu.

Moje izkušnje, ki sem jih pridobil v trinajstletni karieri poklicnega vojaka, mi pri opravljanju nalog v 670. LOGP kot pogodbenemu pripadniku pripomorejo k lažjemu opravljanju dodeljenih nalog, svoje izkušnje lahko prenašam tudi na svoje sodelavce PRS.

Ker sem si v rednem službovanju v SV pridobil različne logistične licence, lahko sedaj s pridom upravljam različna vozila in preostalo tehniko, s katero razpolaga 670. LOGP in s tem razbremenim pripadnike stalne sestave.

Vedno ko sem vpoklican na služenje, se ga z veseljem udeležim, saj s tem še vedno ohranjam stik s Slovensko vojsko in nekdanjimi sodelavci, ki so mi zelo pri srcu.«

DAN ODPRTIH VRAT VOJAŠNICE VINCENCA REPNIKA

Vojašnica Vincenca Repnika v Slovenski Bistrici, v kateri domuje 670. logistični polk Logistične brigade, je 16. septembra 2022 odprla vrata za osnovnošolce občine Slovenska Bistrica, medtem ko je bila za druge obiskovalce vojašnica odprta v soboto, 17. septembra 2022.

Na dnevu odprtih vrat v Slovenski Bistrici smo zaposleni obiskovalcem predstavili oborožitev in opremo enot Slovenske vojske. Predstavila so se tudi različna društva iz Slovenske Bistrice in okolice. Za mlajše obiskovalce je bil najbolj zanimiva predstavitev srednjeveških viteзов, pištol airsoft in ogled lahke premične bolnišnice Role 2. Obiskovalci so se lahko okrepčali s pasuljem in pico, kar so pripravili pripadniki Enote vojašnice in kuharski vod 670. logističnega polka.

Za popestritev celotnega dogodka smo pripadniki Vojašnice Vincenca Repnika organizirali tekmovanje v kuhanju golaža, v katerem je sodelovalo osem ekip. Ekipe, ki so se potegovala za laskavi naziv najboljšega golaža, so bile: Enota vojašnice Vincenca Repnika, Lahka premična vojaška bolnišnica Role 2 LM, Planinsko društvo Pohorje, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo (OZVVS) Slovenska Bistrica, Medgeneracijsko informativno družabno središče (MIDS) Slovenska Bistrica, Območno združenje slovenskih častnikov (OZŠČ) Slovenska Bistrica, Združenje borcev NOB Slovenska Bistrica in Pohorsko društvo Generala Maistra. Zmago je slavila ekipa Enote vojašnice Vincenca Repnika pred Planinskim društvom Pohorje in Društvom Generala Maistra.

Dan enote 670. LOGP

Desetega septembra praznuje svoj dan 670. LOGP. Ob tej priložnosti smo pripadniki 9. septembra 2022 v Vojašnici Vincenca Repnika imeli slovesen postroj.

Poveljnik polka podpolkovnik Andrej Skodič je v svojem nagovoru poudaril pomen 670. logističnega polka za Slovensko vojsko. Veseli ga, da so pripadniki polka v zadnjem letu uresničili vse dodeljene naloge in da jim je uspelo v svoje vrste privabiti 36 novih pripadnikov. *»V letošnjem letu smo v samo sedmih mesecih prevozili več kot 2,5 milijona kilometrov in prepeljali več kot 1500 ton različnega tovora. Prisotni smo bili povsod. Prevažali smo opremo in moštva ob rotacijah kontingentov v tujini, skladiščili in prevažali smo različna materialna sredstva za enote Slovenske vojske, varovali južno državno mejo in objekte SV, opravljali popolnjevanje z vodo in gorivom, usposabljanja podčastnikov in častnikov, ob čemer smo usposobili več kot 1800 kandidatov za kategoriji C in CE ter dosegli končne operativne zmogljivosti za nekatere naše enote. V poletnih mesecih smo bili zelo dejavni v delovanju sestave zaščite in reševanja, medtem ko se nam v kratkem obeta prečiščevanje vode za prebivalce Loške doline. Veliko smo naredili tudi v Vojašnici Vincenca Repnika, kjer smo v januarju pripravili prostor za Lahko premično vojaško bolnišnico Role 2, sanirali parkirišča v vojašnici, menjali okna v poveljstvu in v nastanitvenem objektu. Trenutno poteka obnova kuhinje in barvanje garažnih vrat, medtem ko v prihodnjem letu načrtujemo obnovo kurilnice, sanacijo skladišča mazuta in asfaltiranje določenih odlagalnih in parkirnih površin v vojašnici,«* je v nagovoru poudaril podpolkovnik Skodič. Na slovesnosti je bila prisotna približno polovica pripadnikov polka, saj so bili preostali pripadniki aktivni pri zagotavljanju logistične podpore za izvedbo niza vaj Preskok 22.

Osrednji govornik na slovesnosti je bil poveljnik Logistične brigade polkovnik Franjo Lipovec, ki je pohvalil pripadnike polka za opravljene naloge v zadnjem letu. Z delom polka in tudi posameznikov je zadovoljen in se veseli skupnih prihajajočih izzivov. *»Danes smo se zbrali v Slovenski Bistrici, da svečano obeležimo vaš dan, dan 670. logističnega polka. Že 24 let potrjujete, da še kako drži vaš moto 'Vedno po najboljših močeh'. To je bil proces, sestavljen iz majhnih korakov, vendar ste jih uspešno prehodili drugega za drugim. Naučil vas je potrpežljivosti in stoji na trdnih temeljih. Mnogi razumemo pojme, kot so zavezanost, pripadnost in pogum, toda zares jih spoznamo šele, ko jih lahko udejanjamo. Polk je danes izkušena enota z bojnim značajem, v ponos Logistični brigadi, Slovenski vojski in lokalnemu okolju, za kar imajo poleg vas zasluge tudi nekdanji pripadniki s poveljniki polka na čelu,«* je dejal polkovnik Lipovec, ki je v nadaljevanju govora poudaril, da *»ste se izjemno izkazali pri zagotavljanju logistične podpore ob požarih na Krasu in takoj za tem z dovažanjem vode iz reke Unice pri Planini do Rižanskega vodovoda Koper. Poleg opravljanja rednih nalog je pred vrati začetek niza vaj Preskok 22, na katerih boste zagotavljali logistično podporo enotam Slovenske vojske in izvajali podporo države gostiteljice ob premiku zavezniških sil čez ozemlje Republike Slovenije. Verjamem, da boste delo opravili odgovorno in dokazali, da je Slovenska vojska zaupanja vreden partner v zavezništvu. Ste tisti, ki znate, zmorete ter želite narediti več, kot se od vas zahteva. Naloge opravljajte še naprej srčno in ponosno.«* Polkovnik Lipovec je čestital prejemnikom priznanj in prisotnim zaželel lepo in mirno praznovanje ob dnevu enote.

Slovesnosti so se udeležili povabljeni gostje iz lokalne skupnosti, civilnih organizacij, Policije, Zveze slovenskih častnikov, Zveze veteranov vojne za Slovenijo ter drugih veteranskih organizacij in nekdanji poveljniki polka. V okviru slovesnosti so bile podeljene medalje, pohvale in zahvale ter plakete najboljšemu vojaku desetniku Mitji Čepetu in podčastniku štabnemu vodniku Simonu Jelenu za leto 2021. Posebno zahvalo poveljnika 670. logističnega polka za dolgoletno sodelovanje in pomoč sta dobila Območno združenje slovenskih častnikov Slovenska Bistrica in Občina Slovenska Bistrica. Slovesnost so z glasbenimi točkami popestrili trobilni kvintet s tolkalcem Orkestra Slovenske vojske in vojakinja 670. logističnega polka Ana Miljković. Z minuto molka smo počastili tudi nekdanje pripadnike 670. logističnega polka, ki jih ni več med nami.

Civilno-vojaško sodelovanje

Civilno-vojaško sodelovanje v Slovenski vojski je sodelovanje kot podpora ali pomoč državnim organom, sodelovanje s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi, sodelovanje pri usposabljanju, sodelovanje z nevladnimi organizacijami, ki delujejo v javnem interesu na različnih področjih in imajo z Ministrstvom za obrambo, SV ali s poveljnikom enote, nosilke domicila, sklenjeno pogodbo o sodelovanju.

670. logistični polk ima domicil na območju občine Slovenska Bistrica. Ker smo edina logistična enota v Slovenski vojski s širokim spektrom materialnih sredstev in znanja, smo skoraj nepogrešljivi na območju cele Slovenije. Na nas se obračajo društva in nevladne organizacije z različnimi prošnjami za logistično podporo in pomoč za izvedbo njihovih dogodkov, kot so zagotovitev šotorov, miz in klopi, kuhanje obrokov za večje dogodke in seveda predstavitev našega poklica.

Naša prisotnost je nujna na vseh večjih športnih dogodkih v organizaciji Slovenske vojske kot tudi na smučarskih in skakalnih prireditvah, ki so v organizaciji Smučarske zveze Slovenije.

Med večjimi dogodki, ki smo jih v letošnjem letu podprli, so finale Svetovnega pokala v smučarskih skokih – Planica 2022, svetovni pokal v smučarskih skokih za ženske – Ljubno 2022, podpora organizacije 1. državnega prvenstva OZŠČ v streljanju s polavtomatsko puško, podpora gasilske olimpijade v Celju, podpora mednarodnega strelskega tekmovanja Grand Prix Ruše 2022 v streljanju z zračno puško in svetovno balonarsko prvenstvo v Murski Soboti.

Najpomembnejše sodelovanje za pomoč civilnemu prebivalstvu pa je bilo v času požarov na Krasu, kjer so naši pripadniki zagotavljali prevoze vode za gašenje ognja in tudi prevoze za zagotavljanje pitne vode prebivalcem na Krasu.

Zelo dobro sodelujemo z vsemi šolami v občini Slovenska Bistrica, saj otroci zelo radi obiščejo našo enoto, kadar organiziramo dan odprtih vrat vojašnice, ki je namenjena vsem šoloobveznim otrokom in srednješolcem.

Da naša enota nadpovprečno podpira vsa civilna društva in nevladne organizacije, se kaže v številnih zahvalah in priznanjih, ki smo jih prejeli v preteklem obdobju.

Ker sodelovanje z vsemi naštetimi organizacijami ne bi bilo mogoče brez podpore naših sodelavcev iz Enot za usposabljanje voznikov vojaških vozil in Šole vožnje (EUUV in ŠV), Enota vojašnice Vincenca Repnika, Čete za storitve (ČSTOR), Čete za oskrbo (ČOSK), Nepremične čete za oskrbo (NČOSK) in Transportne čete (TRAČ), se moramo zahvaliti vsem njihovim pripadnikom, ker s svojo profesionalnostjo in delovno vnemo vse dodeljene naloge izvedejo v popolnosti in tako še dvigujejo ugled 670. logističnega polka v civilnem okolju.

